

Petranpad 2021

Zaterdagavond kwart over 10 vertrekken we naar Meerlo, om voor de tweede keer het Petranpad te gaan lopen. Ruim op tijd komen we aan, want de start is ook zoals vorige editie om 1:00u in de ochtend.

De temperatuur is goed, en af en toe vallen er een paar druppels regen. Ideale omstandigheden om aan deze tocht te beginnen. Mijn Garmin heeft snel het GPS signaal te pakken, en de route is ook al zichtbaar. Het wordt de eerste keer echt navigeren met mijn Fenix 6, dus voor de zekerheid heb ik de Etrix ook in mijn rugzak gestopt. Na een korte briefing door Theo gaat iedereen weer naar buiten en een paar minuten later gaan we op pad.

Ik loop in een groepje in een lekker tempo, en besluit voorlopig niet op mijn horloge te kijken naar de snelheid, maar alleen het navigatie scherm op te laten staan. Al vrij snel wordt het een soort van interval training, want regelmatig komen we bij een hekje, en dan duurt het even voordat iedereen er door is. Soms worden we verrast door een flinke zwerm muggen, en door je hoofdlampje ziet dat er best wel apart uit. Mond dichthouden dus, anders vliegen er gegarandeerd een paar naar binnen...

Ondanks de vrij zware ondergrond, en de wat benauwde temperatuur loopt het heel erg lekker. Helaas ben ik wel een beetje misselijk, en ik hoop dat dat snel weer over gaat. Al snel ben ik bij de eerste verzorgingspost, en daar vul ik mijn flesjes en neem een gelletje, en ga snel weer verder. Het tweede deel loop ik samen met Lisenka, die aangeeft niet graag alleen in het donker te lopen. Ik herken vele stukken van vorig jaar, en we komen zonder problemen voorbij het 27KM punt. Dit was een stuk welke afwijkt van de GPS route, maar gelukkig was dat goed gemarkeerd en Theo was juist bezig om nog een extra afzetlint te plaatsen, dus die gaf ook nog wat instructies mee.

Hier zat ook het lange stuk met de kazematten (bunkers) in, en dat is altijd zo'n 4,5KM afzien omdat je eigenlijk nergens een goede ondergrond hebt. Ik voel me nog steeds niet echt lekker, en hoop dat het snel wat beter gaat, omdat ik nog niet goed iets durf te eten. Af en toe maken we een praatje, en de kilometers vliegen voorbij. Ondertussen is het ook licht geworden. Bij post 2 kan dus mijn hoofdlampje terug mijn dropbag in, en ik neem een fles aquarius om toch in ieder geval iets

van sportdrank binnen te krijgen. Ik neem ook 1 gel, en een reep, maar die beland na 1 hap al weer in de afvalzak.

En weer snel verder, want vooral in het eerste deel wil ik niet onnodig veel tijd verliezen. Later blijkt dat dit verstandig was, omdat ik anders nog met moeite binnen de tijdslimiet had kunnen finishen. Dit blijft voor mij het mooiste deel van het pad, want je loopt door een schitterend peel landschap. De aquarius heeft me goed gedaan, want ik voel me voor het eerst weer wat beter. Maar buiten gels durf ik eigenlijk geen vast voedsel te nemen, maar ik neem me voor om bij de derde post (56KM) wel wat te eten. Eenmaal daar aangekomen drink ik een flesje cola, maar buiten een paar zoute stengels krijg ik niets naar binnen.

De cola is ook goed gevallen, en het loopt weer een stuk lekkerder allemaal. Ondertussen heb ik ook gezien dat de tijd onder de 13 uur nooit meer gaat lukken, dus gaat plan B (finishen binnen de limiet) in werking. Hardlopen wissel ik af met wandelen, en omdat het heel erg benauwd is moet ik de stukken hardlopen vaak inkorten want het zweet stroom iedere keer van mijn gezicht. Maar ik ben daardoor wel veel bewuster bezig met de prachtige omgeving, en zie allerlei voor mij nog onbekende vogel soorten, en ook heel veel mooie wilde veldbloemen. De mountainbike paden zijn vrij zwaar, en af en toe ben ik blij dat ik op een stukje asfalt beland, zodat weer wat meer hardlopend afgelegd kan worden.

Na post 4 komt een minder zwaar stuk. Een briesje zorgt voor wat verkoeling, en de ondergrond is goed. Regelmatig zie ik dezelfde lopers, en om beurten halen we elkaar in, of word ik weer terug ingehaald. Alles begint ondertussen wel flink pijn te doen, maar dat hoort er ook bij. Iedere kilometer zie ik nu langzaam voorbij gaan, en na een flink stuk afzien kom ik aan bij het 98KM punt. De resterende c.a. 15KM gaan in ieder geval wel lukken binnen de limiet, en ondanks dat je in verhouding met het totaal het gevoel hebt dat je er bijna bent, is het toch nog best een lang stuk. Maar je weet dan weer dat het gaat lukken, en dat de inspanning niet voor niets is geweest.

Hans - Triathlon's en ultra's

Verlagen van mijn wedstrijden en voorbereidingen.....

<https://triathlon.ict-oke.com>

HARDLOPEN ▼ DOOR HANS SCHOONEN OP GISTEREN 1:01 AM

Horst aan de Maas Hardlopen

Evenementtype: Ongecategoriseerd ▼ Koers: Petranpad_112KM ▼ Uitrusting: Toevoegen

112.49 km

Afstand

15:33:37

Tijd

8:18 min/km

Gemiddeld tempo

221 m

Stijging

7,861 C

Calorieën

De jongens die ik onderweg vaak tegen gekomen ben, lieten me nog aansluiten net voor de finish, dus we liepen samen de finish over. En alhoewel het Heineken was, smaakte het aangereikte biertje geweldig lekker. Jan was gelukkig ook zonder problemen gefinished, en was derde geworden wat weer een top prestatie is!

Heel blij met mijn finish, en mooi dat we beiden weer heel over de finish gekomen zijn. Was zoals vorige keer weer geweldig georganiseerd, met fantastische vrijwilligers!

Hans - Triathlon's en ultra's

Verslagen van mijn wedstrijden en voorbereidingen.....

<https://triathlon.ict-oke.com>

Hans - Triathlon's en ultra's

Verslagen van mijn wedstrijden en voorbereidingen.....

<https://triathlon.ict-oke.com>
